

skal nok vise sig, at den Del af Landbo-demokratiet, som vil søge sin Hjælp andetsteds, sikkert vil komme til at fortryde det, enten det saa vil søge denne Hjælp hos det lidet betydende radikale, akademiske Venstre eller hos det beskyttelsesvenlige Højre eller hos Socialdemokraterne, der jo efter deres eget Sigende betragter sig selv som særlig udprægede Byrepræsentanter. Det er min Overbevisning, at Venstre støt og rolig vil gaa sin egen Vej trofast imod sin Fortid og sit Program uden at blive nervøst over det Skraal, der rejses fra forskellige Sider. Enten dette Skraal nu kommer fra Rømersgade, Integade eller de tre Bølgelinier — er der intet i Vejen for, at Venstre vil følge sin gamle Vej og sin gamle Politik, tro imod sin Fortid, og saa er det min Overbevisning, at Folkets Kerne, som det blev sagt forleden Dag, nok skal slutte sig til en saadan Politik.

Nu ser det jo ud til, at Højre forbedrer et Felttog ude over Landet. De indbyde jo til Møde rundt omkring. Jeg ser saaledes, at der skal afholdes tre Møder i min Valgkreds, og det er meget rimeligt, for det er en af de sidste Valgkredse, Højre har tabt. Det er meget rimeligt, at de saa rette deres Bestræbelser derhen, hvor de have mest Udsigt til at vinde frem. Deres Hensigt med disse Møder er at skræmme Folk med den Lov om almindelig Valgret, som er forelagt. De spekulere selvfølgelig paa, at det skal lykkes dem at skræmme en Del af Bønderne, de moderate Bønder, det er jo selvfølgelig deres Plan. Men jeg tror, at de regne fejl, det har jo vist sig ude paa Landet, at der fra alle Sider i Venstre, enten det har været moderate eller radikale, har vist sig Tillid til den almindelige Valgret i økonomiske Foretagender. Har der været Uro der, hvor de have begyndt at lade Køerne stemme i Mejerierne, er den jo straks holdt op, naar det blev Menneeskene, der kom til at stemme. Jeg er overbevist om, at den samme Tillid vil de samme Folk ogsaa vise, naar det gælder den kommunale og den politiske Valgret. Dette er nemlig Skellet mellem, hvad der er Højre, og hvad der er Venstre, Skellet mellem Højre og Venstre er ikke, om man staar saadan eller saadan til denne eller hin Lov, Prygleloven eller hvad det nu kan være; men hvad der er for den almindelige Valgret, det er Venstre, og hvad der er imod den, det er Højre. Og netop dette vil volde Højre stor Vanskelighed, fordi Højre maa bøde for sin Fortids Synder;

thi selv om Folk er nok saa moderate Venstremænd, Højre ville de ikke være. Som sagt, Skellet mellem Højre og Venstre er: hvad der er for og hvad der er imod den almindelige Valgret.

Der har været nogen Tale om Tandpine her, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) mente, at Højre kunde have nok i sin egen Tandpine, og det blev afvist af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen). Det kan være, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds har Ret. Det kan være, at Højre virkelig ikke har nogen Tandpine. Det gaar gerne saadan, at naar Folk blive gamle, saa have de ikke Tandpine, for saa have de gerne mistet Tænderne og have forlorne i Stedet for, og dem have de ikke Tandpine i. Jeg tror, det, Højre lider af, er noget andet. Det er Gigtsmerter, Alderdomsvaghed og den Slags Ting, og det er ikke bedre for dem, thi det er den Slags Ting, som der ikke er Udsigt til at blive kvit.

Efter disse faa politiske Bemærkninger er der en Sag, som jeg kunde have Lyst til at nævne, nemlig den saakaldte Støvringsag. Det var ganske vist ikke mig, der spurgte den højtærede Kultusminister derom; men jeg staar de Folk i Støvring saa personligt nær, at jeg gerne vil have Lov til at bringe den højtærede Minister en Tak for hans Svar, der jo gik ud paa, at han gerne vilde være med til at gennemføre en Lovændring i den Retning. Jeg er overbevist om, at alt, hvad der er her i Landet af kirkeligt Frisind, vil glæde sig over denne Udtalelse. Det vilde ogsaa være for galt, om det skulde siges, at vi nu skulde gaa til at indskrænke den kirkelige Frihed. Det vilde ogsaa være i Modstrid med de Kirkelove, der ere vedtagne, siden vi fik Venstreministeriet.

Jeg tror dog alligevel, at denne Støvringsag har gjort sin Nytte og haft sin Betydning. Den har vist, hvad der vilde ske her i Landet, hvis vi fik Biske- eller Præstevælde. Den har gjort det klart for mange, at hvis det gejstlige Regimente, der maa antages at handle ud fra samme Aand og Tankegang som Biskopperne i Støvringsagen, skulde faa nogen nærværdig Indflydelse i den eventuelle Kirkeforfatning, maatte vi være Modstandere af en saadan Kirkeforfatning. Der klages undertiden over, at der sidder saa mange grundtvigske Bønder her paa Tinget, uden at man mærker synderligt dertil. Ja, der er nu ogsaa saa mange Hensyn, der maa